

singulorum usibus, & per eam officii sui partes ab omnibus ex æquo re-
posci intelligat, qui *Horatio* prudentes obtemperant, monenti:

I nunc, ARGENTVM, & Marmor vetus, AERA-
QVE, & Artes *Horat. L.*
V. Ep. VI.
V. 17.

Suspice!

Mihi porro de aliis Virtutibus, quæ ad hanc quidem Partem nostram se-
cundam spectent, ære Romano signatis hand constat: nisi quod FIDES
quandoque, & TRANQVILLITAS in numis celebretur. Sed hanc po-
siremam sive ad *Clementiam*, sive ad *Moderationem*, sive ad *Constantiam*
redukeris facile. *Fides Augusta* plerumque cum eorum in patriam *Pietate*
atque Amore coincidit, uti & *Fides*, quod aliquando scribitur, Publica,
vicissim cum amore patriæ in Principem. *Militum* porro & *Exercituum*
Fides, crebra in numis, aliud sibi forum deposcitur. PVB. Tua vero in me
Fides, Tulli optime, non ære quidem, neque argento neque auro signata, sed
cordi meo inscripta, æviternum apud me virtutis tuæ monumentum existet.

DIALOGUS VII.

De

Elogio PRINCIPIS IVENTVTIS in Numis de-
scripto.

TULLIVS.

A Virtutibus AVGVSTORVM ad *Beneficia*, quæ illi domi quidem I.
in Republicam contulere, vertit jam Ordo noster: quamquam
& ipsa eorum *Beneficentiam*, qua cæteras exercuere virtutes,
inque se inhabitare palam testati sunt, virtutis utique nomen
& ipsa etiam promereatur. Quemadmodum autem primum ac præcipuum
fere *Gloriæ Augustæ* caput esse creditur: ita etiam ante omnia fere cæte-
ra Beneficiorum Augustorum genera ardentissimis sane votis poscitur a po-
pulo, & amplissimis accipitur gaudiis, suffragante omnium Temporum,
& Gentium historia, si Boni Principes sive *Filios* ex se genitos, sive ma-
tura prudentique *adoptione* assumptos, Republicæ tradant, *similes sibi*,
Summæ suæ fortunæ id non immerito deputant subditi. Spe namque
demulcentur, fore, ut in Filios, & virtus, & gloria Patrum ubertim
transcurrant: qua deinde fiducia solantur luctum suum, quod & Principi-
bus mortalibus esse statutum sit, atque fidem ineunt, Fortunam Republicæ

Pars II.

I

licæ

licæ, quam mors Augusti Parentis alias convelleret, Filii virtute iterum iterumque instaurandam esse. *Ovidius* certe rei hujus luculentum vadem se omnibus sistit, aperte professus, nihil a *Julio Cæsare* actum esse gloriosius, quamquam triumphis suis universum orbem compleverit, atque Adoptionem Octavii, postea cum novo *Augusti* nomine imperantis. Canit enim in *Metamorphosi* Cæsaris, stellam crinitam a morte induentis:

- - - - Nec enim de CAESARIS actis
Utrum majus opus, quam quod PATER exstitit
HVJVS.

II.

PVB. Sic populis, Regnisque omnibus semper & undique contingere, quam bonum foret, quamque beatum! Ast vero nimium sæpe hæc aurea spes, vel præcoci juvenum Principum morte, vel degeneri a Patribus animo, penitus cassâ evadit. TVLL. Ignaros futuri homines subito nihilominus hujusmodi fiducia delinit, & fallit. Plurimis hujusmodi inanibus hominum spebus vafer ille *Lucianus* dudum suam, si nosti sic dictam *Navim* implevit, Dialogos puto, a se confictos, quibus irrita plurium *Vota* irrisit: adeo tamen multis jucunda, ut, quasi præsentia haberent, quæ optant, dies nonnunquam totos, ac noctes, dulci eorum contemplatione infumant. Semper hoc navigio alii & alii remigant, quantæ cunque enim spes fallant, aliæ ex aliis denuo subnascuntur, quæ nova veluti ambrosia animos imbuunt. Sperare omnium est, quorum est vivere, idque provisum quodammodo videtur a superis, ut res illas, quæ nunquam beabunt, spe tamen atque animo præcipere ita possimus, ut ad horam non minus, ac rebus ipsis, imaginatione earum deliciemur. Idem proinde agunt & populi, quamprimum eis fortuna propitia vel tenellum Boni Principis Filium in cunas reponit, usurpantes sibi verba illa *Anatæ*, Regis *Latini* conjugis, ad filium *Tiurnum*, quibus eum a decretoria cum *Ænea* pugna dehortari volebat, eidem supplicans:

-- -- -- Spes tu nunc una senectæ,
Tu requies miseræ: Decus, Imperiumque Latini
Te penes: in TE omnis DOMVS INCLINATA RE-
CVMBIT.

Virgil.
Æneid.
XII. v. 57.
seqq.

PVB. Nempe ita miseri sumus, ut non tantum nocte concubia, sed plena insuper meridie somnia agamus. Tu vero ad *Principis Juventutis* elogium exponendum jam tandem accede.

TVLL.

TVLL. Satis jam ex me Parte priori audisti, Augustos Romano-
rum Monarchas suprema omnia Munera, quæ Libera Republica in plures
disparta erant, jure, vel injuria, sibi solis vindicasse, ut in omnibus
omnia possent. Pari auctoritate Filiis suis hujusmodi Honorum
culmina contulerunt, quæ quidem Augustam infra Dignitatem consistere-
rent: privatorum tamen omnium subsellia antecellerent. Aut si quæ
olim apud alios fuit, sive Muneris, sive Tituli prærogativa,
quæ Augustam non decuit Majestatem, cæteris tamen ademptam, in Li-
beros saltem suos translulerunt. Talis etiam fuit præ eminentia *Principis*
Juventutis, qua, ut soli deinceps fulgerent Filii sui, volebant Augusti:
sed ut claritate majori id fieret, longiusque a specie violentæ usurpatio-
nis abesset, ita Senatus Consulto decerni testibusque illico numis in Orbem vul-
gari callide adlaborarunt. Patere hinc facile omnibus poterat, dum Au-
gustis aut Filius, aut Nepos, aut Frater superesset, nemini cæterorum
elogii hujus adipiscendi fiduciam ultra jam esse debere. PVB. Ast vero
in *Principe Juventutis* quid ego illustre intelligam? Unde domo hoc No-
men? TVLL. Natum fere cum Roma creditur: neque tamen tam subito
fuit, ac postea, splendidum. Jam *Romulo* superstite, a Patribus, tan-
quam a *Senioribus*, dictus est *Senatus*, cujus erat, Consiliis Rempubli-
cam juvare. Filiis vero eorum impositum, ut Urbem armis tuerentur,
eisque pugnarent; qui abinde Equites dicti, ætatis vero florentis cau-
sa junctim appellabantur *Juventus*. Hi cum quarto semper anno iustra-
rentur, ac censerentur: is, cujus nomen omnium primum a Censore ex indice
lectum est, dictus fuit *Princeps Juventutis*, seu *Equitum primus*, nulla fe-
re alioquin prærogativa ornatus.

III.

PVB. Quo vero pacto dignius postea hoc nomen effectum? TVLL.
Urbe jam potentia ac civibus incrementum, *Ordo* cœpit *Equestris*, sive
Nobilium: cui tamen primo inditum *Juventutis* nomen perpetuo adhæsit,
tametsi horum Nobilium multi jam non juvenes forent, sed senes pro-
vecti. In his omnium primus denuo erat *Princeps Juventutis*, tanto vero
splendidior illo priori Novæ adhuc Urbis, quantum hic *Ordo Equestris*,
solis Nobilibus constans, illi veteri atque promiscuo Equitatu præcel-
luit. Populo autem Romano in immensum adaucto, Nobilium omnium
filii *Principes Juventutis* salutabantur, quasi quilibet eorum singulis tur-
mis juvenum plebeiorum anteiret. Unde *Perseus* apud *Livium* de Roma-
nis loquens agebat: *Equites enim illis PRINCEPES JUVENTUTIS: Equi-*
tes SEMINARIUM SENATUS. Ubi per Equites intelliguntur omnes
nobiles, qui *Ordinem Equestrum* componebant. *Seminarium Senatus* ap-
pel-

IV.

Liv. L. XLII. c. 61.

pellantur, quia ex iis legebatur Senatus. Quod ut rectius demum fieret, *Sueton. in Aug. c. 38.* *Juvenesque celerius Reipublicæ assuescerent*, ait *Suetonius*, Senatorum filii *Augustus* indulfit, qui ad discrimen a plebeis *Equites illustres* audiebant, ut jam *Senatorium Ordinem*, non tamen *Senatum*, constituerent, moxque a summa virili toga, *latum clavum* gestare, & *Senatus Consultis*, sine tamen suffragiis, interesse eisdem liceret. Quantumvis autem hoc pacto nobiles omnes *Equites*, ut dictum, plebeiorum intuitu, dicerentur *Principes Juventutis* participatione nominis, unus tamen ac præcipuus omnium, universæ cæteræ *Equestris* ac nobilis *Juventutis* erat *Princeps*, & *Antesignanus*.

V. PVB. Obsecro, *latum clavum*, de quo ante ajebas, mihi expone. TVLL. *Clavi* nomine nodos accipe vestium, & eorum ligamina, sive fibulas purpureas: quæ si amplis erant ornamentis floribusque stipatæ, *lati clavi* appellationem sortiebantur: *augusti* vero si sine ornatu fuere, cujusmodi adhibere vestibus suis *Equites* non illustres debuerunt. PVB. Perge sis jam de *Principe Juventutis*. TULL. Cum *Augustus* rerum summam obtinisset, hunc in omni Romana *Juventute* Principatum transfudit in suam *Cæsarum* familiam, genitosque patre *Agrippa* genero suo, filios *Cajum* & *Lucium* ex *Senatus Consulto* *Principes Juventutis* appellari voluit, tanquam filios a se adoptatos. Idem constituisse *Tiberium* de *Druso* filio suo, atque *Germanico*, fratris sui filio, perhibet numus a *Goltzio* vulgatus: quem tamen cum cæteri *Antiquarii* nuspian repererint, sublestum veretur III. *Spanhemius*: tametsi *Germanicum* fuisse *Principem Juventutis* aliunde quidem constet, *Ovidio* cum salutante:
 Tu JUVENVM PRINCEPS, cui & Germania no-
 men &c

Spanhem.
 Tom. II.
 P. 359.
Ovid.
 Pont. II.
 Eleg. 5.

Nero pariter ac *Drusus*, filii *Germanici*, *Principes Juventutis* dicti. Abinde vero exemplum hoc in quamplurimos *Augustos* pervagatum est, ut jam deinceps soli prope *Imperatorum*, natura, vel adoptione filii hoc præconium ferrent, cæteri omnes eo excluderentur. PVB. Nihilne muneris, sive officii, præter dignitatem, *Principis Juventutis* elogium secum tulit? TULL. Secumtulit utique, & multo maxime. Primis namque, mediisque, immo & postremis etiam sub imperio *Cæsarum* temporibus, variis in *Indis* uti *Circensibus*, *Decursionibus Equestribus*, & præcipue in decantato illo *Trojæ* ludo, de quo infra, qui *Princeps* erat *Juventutis*, universum *Equestrem Ordinem*, ceu *Dux* & *Magister*, in palæstram deduxit: ubi *Juventus Romana* tenerior ludicris pugnis severiori quondam belli alex jucunde utiliterque prælusit.

Novum porro erat, advertente Ill. *Spanhemio*, Imperatorem *Augustum*, VI.
 ut supra aiebam, uno eodemque tempore duos simul *Juventutis Principes*,
 videlicet *Cajum & Lucium*, natura quidem *Agrippæ*, adoptione vero suos fi-
 lios, a Senatu adlegi voluisse: uti postea in *Tito* quoque ac *Domitiano*,
 in *Caracalla & Geta*, aliisque plurimis contigit. Novum præterea, Au-
 gustorum Filios, quasi ex officio Principis *Juventutis*, præter veterem con-
 suetudinem, non Equestris solum, sed & Pedestris militiæ Antesignanos
 fuisse, numis, quos postea contemplabimur, testibus. Novissimum autem
 & summum, ex quo Principis *Juventutis* eminentia a Nobilibus ad Augu-
 stas commigravit familias, Imperatores, si filios suos, aut ex se natos,
 aut adoptatos, in Imperii Successionem designare vellent, unacum Cæsaris
 nomine, etiam Principis *Juventutis* elogium in eos ex Senatus Consulto
 conferri, idque illico numis vulgari decrevisse: ut extemplo nosceret Or-
 bis, quod de Imperatore *Caro* ejusque filius *Sidonius* cecinit,

Sidon.
Carm. XX
 v. 28.

NATOS cum GENITORE PRINCIPANTES.

Quo factum est, ut jam *Vespasiani* tempore *Princeps Juventutis* idem esset,
 quod Imperii Hæres, atque in eo impleretur illud *Ovidii* ad *Cajum*, cum
 fratre *Lucio* in hanc spartam assumtum:

Ovid. Art
am. L. I.
 v. 194.

Tale rudimentum TANTO sub NOMINE debes,
 Nunc JUVENVM PRINCEPS: deinde future SE-
 NVM.

PUB. Capio jam elogii hujus celsitudinem: unde grandis hujus fastigii
 exhibitores Numos, quorum duodecim pingere tibi libuit, magna cum
 oblectatione intuebor: id vero tanto magis, cum maxima in eis imaginum
 varietas sese offerat. Neque enim jucundius quidquam, præter rei unius
 ejusdemque aliam semper, & aliam tesseram. *TULL.* Duobus illi *Di-*
alogis materiam facile præbebunt: quare in hoc præsentis tres solummodo
 anteriores explorabimus.

PUB. Primum eorum argenteum teneo, hinc cum capite *Augusti* lau- VII.
 reato, & titulis: CAESAR AVGVSTVS DIVI (i. e. *Julii*) *F.ilius*. PATER Tab. III.
 PATRIAE. Inde duo admodum juvenes Principes adstant, quorum dexter Num. I.
 veste, seu linteo Pontificali involvitur: ante eos geminæ cubant parmæ,
 hastæque consurgunt: supra simpulus, seu vasculum collo angusto, quo
 Pontifices sacros liquores fundebant, lituus præterea augurum sceptrum

conspicitur. Infra lego : C.ajus. L.ucijs. CAESARES. Circum : AV-
GVSTI F.ili. COSS.ales. DESIG.nati. PRINC.ipes. JVVENT.utis. An
recte omnia? TULL. Recte. Ambo hi juvenes erant fratres germani, &
M. Agrippæ filii ex Julia filia Augusti. Teste Suetonio hos suos e filia
nepotes Augustus avus adoptavit domi, per assem & libram entos (i. e. pacto
grandique pretio) a patre Agrippa: tenerosque adhuc ad curam Reipublicæ ad-
movit, & Consules designatos, circum provincias, exercitusque dimisit. Vide
hic potioem jam Numi hujus rationem expositam. Reliqua superaddit no-
bile Monumentum vetustatis, marmor videlicet Ancyranum, cujus In-
scriptio primum a Lipsio vulgata, quoniam in pluribus manca est, mul-
torum fatigavit ingenia, illud restituere conantium. In eo porro inter
alias Augusti res gestas hæc quoque ab eo facta Caii ac Lucii adoptio
commemoratur, subditurque: Equites autem Romani universi Principem -
tutis - - - parm - - & hastis argenteis donatum appellaverunt. Mitto hic Cri-
ticorum doctissimorum Lipsii, ac Casauboni & in eos pugnantis Gronovii con-
certationes, quomodo hæ lacunæ marmoris rectissime demum supplendæ:
potius vero Ill. Spanhemium sequor, tuentem, ita demum, neque aliter
legendum: Equites autem Romani universi PRINCEPEM JVVENTVTIS
VTRVMQVE, PARMIS ET HASTIS argenteis donatum, appellaverunt.
Cui lectione non multum obstat, quod Paulus Lucas Medicus Gallus, amore
antiquitatis & numismatum iter in longinquas terras suscipiens, addendum
putet voculam EORVM, & legendum: VTRVMQVE EORVM, non vero,
quod alii suppleverant, & Spanhemius jam rejecerat, ROMANORVM.
Lacunas enim marmoris a se inspecti sic habere laudatus Medicus testatur.
- - - TIS. UTR - - QV - - - RVM PAR - - - T HASTIS: quod
Cl. Isaacus Verburgius, qui editionem Tomi posterioris Spanhemiani a mor-
te Viri Illustrissimi arduo labore curavit, diligenter advertit. Tu inte-
rim, Optime Publi, habes jam causam, cur Juvenes hi Principes Juventutis
appellentur in numo, in eoque Parmæ ac Hastæ, solita Equitum insignia
& arma, pingantur: quibus videlicet eosdem Equites Romani universi
utrumque eorum donaverunt,

VIII.

PUB. Superest, ut Pontificalium, seu Sacerdotalium notarum ra-
tionem me pariter doceas. TULL. Et harum quoque causam Dio nobis
reddit, inquit. Ex eo autem, quod omnibus Sacerdotis inaugurati sunt
imperatores, & quod alios in pleraque illa Collegia adsciscunt, semperque unus
eorum, ubi duo vel tres simul imperant, Maximum Pontificatum gerit, con-
tinuo fit, ut omnium Religionum, & Sacrorum Domini evadant. Quem ad
locum denuo Ill. Spanhemius advertit, Augustum inter cæteros honores, a

Sena-

Senatu sibi delatos, & a se admissos, illum præ cæteris libenter suscepisse, quod idem *Dio* alibi commemorat, ut Senatus Populique consensu, Sacerdotes quoscunque quo arbitrio constituere possent, neglecto etiam numero antiquitus recepto. Hac deinde facultate tam callide usum, atque diligenter, ut non modo ipse, defuncto Lepido summum iniret Pontificatum, sed & mox unum ex iis, quos filiorum loco coluit ut *Claud. Marcellum* sororis filium, aut e filiis suis adoptatis, ut *Cajum*, in hoc numo unacum *Lucio* signatum, in sacerdotum Collegia adsciverit. Quo factum, quod mox e *Dione* audisti, ut ipse, & quosquos sui postea in hoc facto imitatores habuit Augustos, omnium Religionum, & Sacrorum domini evaderent. Sub illis proinde aliis, ut *Dio* ait, quos Imperatores in pleraque illa, i. e. Sacerdotum Collegia adsciscunt, ii indubie accipiendi, qui a Patribus Augustis *Cæsares* dicti, uti & *Principes Juventutis*, in *spem Successionis adolaverunt*.

IX.

PUB. Haud puto, spem Augusti, quam in hos Juvenes plurimam-reposuisse e dictis videtur, opinioni suæ respondisse. **TULL.** Uti summa, quæ hunc maximum Monarcham in aliis omnibus comitabatur Felicitas, *Sueton. in eum in Domo sua undique destituit, referente Suetonio: ita nec Cajus & Aug. c. 65 Lucius diuturni fuerunt. Prior namque, testante Tacito, ex scario vul- Tacit. An- nère in colloquio ad Urbem Artaxata infeliciter periit. Posterior Massi- nal. L. i. liæ, incertum, an morbo demum, an veneno, artibus Livix dato, fatum præcox subivit. Ill. porro Spanhemius geminos pingit numos: quorum ma- Spanhem. jor æris medii magnitudine, hinc Augusti & Livix Parentum, inde Agrip- Tom II. pæ, veri Patris, ac Caji & Lucii filiorum opposita sibi capita exhibet, cum sum ab Alabandensibus. Alter æris parvi, æque Græcus Cilbianorum Nicæensium, ante quidem amborum fratrum Capita juxta se posita, retro Venerem stantem habet cum pomo, aut Juliam potius, illorum matrem. Rariores tamen Vir idem Illustris ait esse numos, qui aut solius Patii. Imp. Caii, aut solius tantum Lucii Caput, & nomen exhibeant: cujusmodi p. 47. duos æris medii vulgavit Cl. Tristanus, plures Cl. Tristanus, Sed in iis, Trist. Tom I. qui Cajum sistunt, numis, caute videndum: ne quis Cajum Caligulam, po- p. 141. stea Imperatorem, pro Cajo Cæsare Agrippæ filio respiciat.*

PUB. Oppido alius a priori est numus sequens: quem utraque sui X. facie, cum apud me non exstet, nescio unde pinxisti. *Adversa elegan- Tab. III. tem habet Juvenis faciem crinibus crispis, nullo tamen lauri ornatu. Num. II. Circum lego: NERONI CLAVDIO DRVSO GERM. anico. COS. uli. DES. ignato. Aversam absque omni imagine sola hæc occupat Inscriptio: EQVES.*

EQVESTER ORDO PRINCIPI JUVENTVTIS. Scribuntur hæc nuda in area, ne ferto quidem aliquo circumdata: quod nullibi meis in numis conspicio. *TULL.* Vulgavit hunc numum Com. *Zantanus* Aur. Claud. IO. atque II. cujus fide eundem tibi pinxi: putat insuper, restitutum esse hunc numum a *Claudio* Imperatore honori ac memoriæ patris suis *Drusi*, *Majorem* dicunt, i. e. Seniore, ut eum, tanquam fratrem *Tiberii* Imperatoris, ab hujus filio *Druso* qui idcirco *minor* audit, i. e. *junior*, distinguant: tametsi tertius quoque *Drusus*, filius *Germanici* existerit. Inscriptionem *Aversa* existimat *Zantanus* desumptam esse ex parma aurea, quam *Equester Ordo* huic *Druso* adhuc iuveni, exemplo *Caii* & *Lucii Cæsarum*, immo forsitan ante illos, in curia reposuit. Quæ interim fide Authoris, ea in indice suo notantis, valeant: quoniam hunc numum alias ab nemine laudatum reperi. In aliis numis restituti ejus *Augusti* nomen, qui restituit, diligenter describitur; uti & in ipsius hujus *Neronis Claudii Drusi*. Quodsi hic numus testis infidus non sit, vides hic Principem *Juventutis* merito suo, non gratia *Augusta*, id honoris consecutum. Filius fuit natu minor *Tiberii Neronis* & *Drusillæ*: quæ cum hoc ipso pignore gravis esset, eam *Augustus* a marito vi abduxit, sibi que despondit: quo pacto *Drusus* unacum fratre *Tiberio*, factus est *Augusti* privignus. Sed *Vitricus* eum neque *Cæsarem* dixit, neque adoptavit: cohæredem tamen filiorum constituit. Meruisse itaque poterat Principatum *Juventutis* summa sua nobilitate, Obtinuit & veniam ætatis, ut quinquennio prius, ac lege cautum erat, *Quæsturæ*, *Præturæ*que honorem indispisci posset. Quo in munere primum cum fratre *Tiberio*, postea Imperatore, *Rhæti* belli Dux feliciter egit: *Gallias* quoque rebelles composuit: *Oceanum septentrionalem* primus *Romanorum Ducum* navigavit: trans *Rhenum* fossas novi & immensi operis effecit, quæ adhuc *Drusina* vocantur. *Germanis* cum ante, tum post initum *Consulatum* vehementer institit, & sæpe eos, aut socios eorum vicit, *Ovationem* inde, & *triumphalia* ornamenta promeritus. Sed maturius sub ipsa in *Germanos* expeditione equo lapsus, in castris æstivis, quæ abinde *scelerata* dicebantur, decessit, plurimis a morte honoribus cumulatus. Hæc fere *Suetonius* & multo plura.

*Sueton. in
Claud. c. 1.*

XI.

Cæterum *Drusi* hujus Græcus quidam numus, a *Morellio*, deinde a *Vaillantio*, item a *Spanhemio*, atque *Liebo* repetitus, præstantissimis his *Quartumviris Antiquariæ* ac *Monetariæ* rei non parum negotii fecerit. Legerat enim *Morellius*: ΔΡΟΥΣΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΥΙΟΣ: i. e. DRVSVS CAESAR AVGVSTI FILIVS. *Vaillantius* vero suo

*Morell.
Specim.
Tab. XV.
p. 155.*

in

in numo omnino reperisse sibi visus est: ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ : *Augustus* : *Vaill. Num. Imp. Græc. p. 9.* perhibente interim Historia, *Drusum* nec adoptatum unquam ab Augusto, nec Cæsarem dictum, multo minus imperasse. Quare *Vaillantius* a *Druso* majore Tiberii fratre confugit ad *Drusum* minorem Tiberii filium, eique hunc numum tribuit. Ill. *Spanhemius* coniecit, vel desiderari aliquid in hac inscriptione : vel per errorem existimatum esse in aliqua Urbe græca, quæ hunc numum signavit, cum *Drusus* saltem privignus fuerit *Augusti* ac Cæsarem cohæres scriptus, fuisse & ipsum adoptatum, Cæsaremque dictum. *Eruditissim.* tandem *Liebe* hariolatur, vocem ΚΑΙΣΑΡ legi forsitan posse ΚΑΙΣΑΡ. ΟΣ. totamque epigraphen : *Drusus Cæsaris Augusti Filius* : quantumvis ejusdem solummodo privignus fuerit. His porro in medio relictis, documentum cape, non cujuslibet obscuri attritique numi causa historiæ quantocyus didendum esse. *Spanhem. Tom. II. p. 321. Liebe Goth. Num. p. 303.*

PVB. Qui priorem proxime excipit numus, æris mediæ apud me, XII. typo suo officium *Principis Juventutis*, quod dixeras fuisse, ut in ludis Tab. III. Equestræm Juventutem ducerent, manifestius exhibere videtur. In *Aversa* Num. III. namque duos Juvenes sistit, equis hilariter decurrentes, supra quos lego : NERO ET DRVSVS CAESARES. *Aversa* in medio exhibet literas grandes *Senatus Consulto*. Circum scribitur : CAJVS CAESAR. AVG. VSTVS GERMANICVS. P.ONT. M. AX. TRIBV. POT. ESTATE. Non aberrasse me puto, quod partem hanc numi, quæ Imperatoris titulos habet, *Averse* loco accipiens, posterius enarraverim. TULL. Rite id quidem, cum in themate finis *Principum Juventutis* : quorum proinde imago hoc loco recte superius cubat. Verumtamen certum non est, præsentem hos Principes, etsi Cæsares forent, elogium *Principum Juventutis* aliquando tulisse, quippe quod nemo mihi dicit : tametsi alias ipsæ eorum imagines Equestræ in hoc numo, quem etiam *Cl. Patinus* vulgavit, hanc dignitatem, quod in sequentibus numis patebit, non incongrue exhibere viderentur. Genus eorum, & fata quod attinet, nosse debes Genealogiam Familiæ Cæsarem, & memori mente tenere, ne vel ipsa plurium familia nomina te aliquando confundant.

Cajus ergo *Julius Cæsar* adoptavit *Octavianum*, qui postea *Cæsar Augustus* appellabatur. Hic filium non genuit, sed filiam *Juliam* : quæ tertium nupta est. Primum *Cajo Marcello* : deinde *Marco Agrippæ* : postremum *Tiberio Cæsari*, postea Imperatori. *Augustus* porro, filio carens, respexit primum ad *Agrippæ* liberos *Cajum* & *Lucium*, tanquam suos ex *Julia* Nepotes : quos proinde adoptavit, atque Cæsares dixit. Sed postquam

quam præcoci fato sublata erant; *Augustus*, qui interim duxerat *Liviam Drusillam*, ad hujus e priore matrimonio liberos conversus, qui erant *Tiberius* & *Nero Claudius Drusus*, seu, quod vulgo scribunt, *Drusus major*, seniores *Tiberium* adoptavit, dixitque *Cæsarem*, immo & generum suum fecit, locata filia *Julia*. Peperit illa *Tiberio* filium *Drusum* minorem: qui rursus genuit *Tiberium*: ambo vero nec boni erant, nec diuturni. Unde *Tiberius* Imperator, perditio tam filio suo, & quem ex eo viderat, nepote, respexit ad *Drusi majoris* fratris sui *Germani* propaginem, adoptans sibi ejus filium *Germanicum* natu majorem. Fuit hic Clarissimus Princeps, a cujus virtute ac gloria ipse sibi *Tiberius* metuit: quare invidus factus, ut habet *Suetonius*, animoque averfus, huic filio suo adoptato usque adeo obtreclavit, ut & præclara facta ejus pro supervacuis elevaret, & gloriosissimas victorias, ceu damnosas *Reipublicæ* increparet. Immo causa mortis, propinato veneno, per *Cnejum Pisonem* Legatum *Syriæ* ei fuisse, credebatur certe ab omnibus.

*Sueton. in
Tiber. c.
52.*

XIV.

Nihilomius tamen hujus *Germanici* filios natu majores *Neronem* & *Drusum*, hoc in numo tuo conspicuos, prout iterum *Suetonius* refert, *Patribus* *Conscriptis* commendavit, diemque utriusque tirocinii congiario plebi dato, celebravit. Sed, ut comperit, ineunte anno, pro eorum quoque salute, publica vota suscepta: egit cum *Senatu*, non debere talia præmia tribui, nisi expertis, & ætate provectis. Atque ex eo patefacta interiori animi sui nota, omnium criminationibus obnoxios reddidit variaque fraude inductos, ut & concitarentur ad convitia, & concitati perderentur: accusavit per literas, amarissime congestis etiam probris, & judicatos hostes, fame necavit, *Neronem* in insula *Pontia*: *Drusum* in intima parte palatii. Post mortem *Tiberii* imperium occupavit *Cajus Caligula*, horum *Cæsarum* infelicitum frater natu minimus: qui hunc numo *Germanis* suis honore posthumo sacrari, aut ipse voluit, aut permisit, ut *Senatus* se in fratribus honoraret. Quid, si in eodem *Statuæ Equestres* comparerent, quarum *Suetonius* meminit, scribens de *Claudio* necdum *Augusto*. Sed ne discriminibus quidem caruit, primum in ipso *Consulatu* quod *NERONIS* & *DRUSI* Fratrum *Cæsaris* (i. e. *Caligulæ*) *STATVAS* segnius locandas, ponendasque curasset. *PVB.* Quæ, obsecro, vanitas, invidere vitam, & a morte reddere gloriam? lucem tollere, & umbram substituere? quos vivos ferre non poteris, æterno postea marmore consecrare? *TVLL.* Sic fatui, immo sic improbi filii hominum. Uti cum diis, ita & cum necessariis luditur, atque propinquis. *DEO* templa & aras libenter sacramus, corda vero non item: quorum affectus servant nobis. Sic & pietatem in nostros multo foris honore

*Id. in
Claud. c. 9.*

nore passim testamur : amore vero eosdem quam minimo complectimur. Rarus est numus, quem Ill. *Spanhemius* vulgavit, hinc cum *Tiberii* capite, & titulis, inde cum utriusque *Cæsaris*, *Neronis* ac *Drusi* oppositis sibi *Spaulem-*
vultibus, & epigraphe : NERO ET DRVSVS CAESARES QVINQ. C. *Tom. II.*
VINC. Quæ quidem postrema Vir Illustris, mente alio evocatus, minus *p. 322.*
exacte attendens, legit : *Quinquennalis* *Cajus Vincinus*, & mallet scriptum
in numo *Vincius* : quia *Germanici* gener *M. Vincius* fuit. Unde & pu-
tat, hunc numum a *C. Vinicio Duumviro* *Quinquenniali* forsitan cufum esse,
ad honorandos *Germanici* liberos, hic cum avo *Tiberio* signatos. Sed
Cl. *Liebe* demonstrat, primum quidem C. VINC. in hoc numo meras esse
litteras singulares, quales alibi discretæ reperiuntur, ac proinde legendæ :
Colonia Vectrix. Julia Nova. Carthago. TO QVINQ. vero attinere ad
ipso *Cæsares*, eosque laudare, ut *Quinquennales Præfectos*. Sic nemo in
omnibus videt, maxime, cujus *Musæ*, dum scribit, *secessum & otia* non
obtinent. Graviores curæ Ill. *Spanhemium*, *Legationibus* tam variis disten-
tum, sibi ipsi sæpenumero eripuerunt, quibus *Pax & bellum* provincia-
rum innixa sunt. Veniam ergo meretur, si remissi duntaxat animi ludus
eundem nonnunquam fefellit. *Liebe*
Goth.
Num. p.
301.

DIALOGUS VIII.

De

Vario alio PRINCIPIS IVENTVTIS in Numis
typo.

PVBLIUS.

Q uot *Principes* hætenus *Juventutis*, tot fere spes vidimus *Reipublicæ* inanes. Firmior illa fuit in iis, quos *Numus* noster ho-
die primus, apud me æris mediî, sistit. *Adversa* capite *Ve-*
spasiani laureato conspicua sic eum laudat : IMP. CAES. VE-
SPASIAN. AVG. COS. III. *tium.* In *Aversa* rursus duo *Juvenes* *Principes*
equis jucunde incitatis decurrunt, dextrisque elatis. *Epigraphe* : TIT.us
ET. DOMITIAN.us. CAESARES. PRINC.ipes. JVENT.utis. TULL.
Satis bene evenit *Reipublicæ Romanæ*, seu verius *Imperio Quirino* sub
I. *Tab. III.*
Num. IV.